

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor legislativy a vnitřních věcí

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX00UI9KR

Naše č. j.: KUJCK 129705/2019
Sp. zn.: OLVV 124194/2019/mapr1

Vyřizuje: Mgr. Markéta Procházková
Telefon: 386 720 233
E-mail: prochazkova2@kraj-jihocesky.cz

Datum: 11. 11. 2019

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor legislativy a vnitřních věcí, jako věcně a místně příslušný orgán podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „odvolací orgán“ a „správní řád“) s odkazem na § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu ve věci odmítnutí žádosti o informace takto:

Odvolání žadatele pana Lukáše Mareše, nar. 17. 4. 1989, bytem K. Štěcha 1229/7, 370 05 České Budějovice se

z a m í t á,

a napadené rozhodnutí Statutárního města České Budějovice sp. zn. KP-PO/660/2019/EZI/101, ze dne 8. 10. 2019, se

p o t v r z u j e.

Odůvodnění

I.

Odvolací orgán obdržel dne 29. 10. 2019 spisový materiál týkající se vyřizování žádosti o poskytování informací. Z předloženého spisu vyplynulo následující.

Žadatel požádal dne 23. 9. 2019 povinný subjekt o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to konkrétně o zvukový záznam z jednání Rady města České Budějovice konaného dne 23. 9. 2019.

Dne 8. 10. 2019 vydal povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí celé žádosti. V odůvodnění uvedl, že z ustanovení čl. 3 odst. 6 Jednacího řádu Rady města České Budějovice vyplývá, že schůze rady jsou neveřejné. Z ustanovení čl. 8 odst. 7 jednacího řádu pak plyne, že zvukový záznam se pořizuje výlučně pro potřeby přesného vyhotovení zápisu a pro kontrolu úplnosti a přesnosti tohoto zápisu radou. Následně je záznam odstraněn jeho

neobnovitelným smazáním ze všech úložišť a nosičů. K fyzickému zničení nosiče pak došlo skartací ve skartovačce CD dne 7. 10. 2019 (v odůvodnění rozhodnutí bylo v důsledku chyby psaní uvedeno datum 7. 9. 2019, povinný subjekt toto uvedl na pravou míru v rámci předkládací zprávy). Vzhledem k tomu, že se jedná o informaci jedinečnou a není možné aby byla opětovně vytvořena, bylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti.

Proti rozhodnutí o odmítnutí informace podal žadatel dne 14. 10. 2019 odvolání, ve kterém uvedl, že rozhodnutí je materiálně i formálně vadné. Povinný subjekt zmiňuje neveřejnost jednání, ovšem samotná neveřejnost není důvodem pro odmítnutí informace, jak vyplývá z judikatury. Povinný subjekt měl informaci poskytnout, neboť v době podání žádosti ji měl k dispozici. Dle judikatury neměl právo informaci zničit. Rozhodnutí považuje za nezákonné a žádá jeho zrušení.

Povinný subjekt v předkládací zprávě uvedl, že požadovaný zvukový záznam neexistuje, neboť byl v souladu s Jednacím řádem Rady města České Budějovice odstraněn. K odstranění došlo dne 7. 10. 2019, nikoli 7. 9. 2019, jak bylo uvedeno mylně v rozhodnutí, jednalo se o chybu v psaní, která byla tímto napravena. Povinný subjekt dále uvedl, že nemá povinnost zvukový záznam uchovávat.

II.

Odvolací orgán se s ohledem na zásadu subsidiarity hmotně právního přezkumu k přezkumu procesně právnímu zabýval procesní stránkou postupu při vyřizování žádosti o informace a zjistil, že podané odvolání bylo podáno včas a obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti, a proto může být přistoupeno k jeho meritornímu vyřízení.

Právo na informace jakožto jedno z politických práv je zakotveno v ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a způsob jeho uplatňování je zakotven v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Základní zásada zákona je taková, že povinné subjekty poskytují informace o své činnosti, pokud není dán důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací.

Podle čl. 17 odst. 5 Listiny platí, že státní orgány a orgány územní samosprávy „jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“ Povinnost uložená orgánu veřejné moci zajišťuje informovanost třetích osob a umožňuje participaci občanské společnosti na věcech veřejných.

Jak již bylo řečeno v předchozím rozhodnutí odvolacího orgánu, které se týkalo obdobné věci, k neveřejnosti jednání rady obce se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 25. 8. 2005 sp. zn./č. j.: 6 As 40/2004-62, kde je uvedeno, že „*neveřejnost schůze rady obce ani právo člena zastupitelstva obce nahlížet do zápisu ze schůze rady obce (§ 101 odst. 1 a 3 zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení) neomezují samy o sobě právo na informace (čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ohledně skutečností obsažených v takovém zápisu. Nemožnost účastnit se jednání kolektivního výkonného orgánu obce nelze vykládat tak, že občan obce (anebo kdokoliv v poněkud jiném rozsahu) nemá právo na poskytnutí informací, které jsou produktem takovéto činnosti orgánu obce, ani o průběhu procesu, který k takovým závěrům vedl. Neveřejnost schůze znamená, že každý nemá možnost sledovat průběh jednání, stanoviska jednotlivých členů rady, výměnu jejich názorů, jejich projevy apod.*“ Tento závěr o poskytování zápisů z jednání rady obce lze vztáhnout i na poskytování zvukových záznamů pořizovaných při jednání. I v předmětném rozhodnutí je výslovně uvedeno, že neveřejnost jednání neznamená, že občan obce nemá právo na informace o průběhu procesu, který k vedl závěrům, které orgán učinil. V tomto případě není žadatel jen občanem města, ale přímo zastupitelem, jeho právo na informace týkající se záležitostí spojených se samosprávou města a výkonem jeho funkce je ještě širší. Úvaha povinného subjektu, že závěr o povinnosti poskytnout informaci se vztahuje výlučně k zápisu z jednání rady obce jako výslednému produktu jednání, je mylná. Obdobnou situaci, která se však týkala poskytnutí zvukového záznamu z jednání ze zasedání Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, řešil Městský soud v Praze v rozhodnutí č. j. 7 A 123/2011-28. Z tohoto rozhodnutí plyne, že informací, kterou je možné poskytnout je i právě takový zvukový záznam. Jednání této rady je stejně jako jednání rady města neveřejné, zvukový záznam je neveřejný a není dána povinnost jej uchovávat.

Informací se dle ust. § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím rozumí „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*“. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn./č. j.: 6 As 33/2011-83 je „*povinný subjekt povinen poskytnout*

existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu." Povinnost poskytnout informaci, pokud tato existuje a na její poskytnutí se nevztahuje některá ze zákonných výjimek, má povinný subjekt i bez ohledu na to, že takovouto informaci není povinen mít.

Dle rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 7 A 140/2010-45 či rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 24/2015-38 pokud je požadována určitá informace, *„pak okamžikem doručení žádosti povinnému subjektu již tento nemá právo ji zničit (vymazat, odstranit hmotný nosič informace spod.), a to ani v případě, pokud by k takovému kroku byl jinak legálně oprávněn*". V době podání žádosti povinný subjekt požadovanou informací (zvukovým záznamem z rady města) prokazatelně disponoval, tato informace se vztahuje k jeho působnosti, její následné smazání po obdržení žádosti o informace nebylo v souladu se zákonem, byť k jejímu smazání byl oprávněn podle svých vnitřních předpisů. Povinný subjekt tedy svým jednáním porušil informační povinnost danou mu zákonem. V případě, že by to bylo možné, bylo by jeho povinností informaci obnovit a poskytnout. V tomto případě však obnova technicky možná nebude. Pokud informace již neexistuje, nelze po povinném subjektu vyžadovat, aby informaci poskytl, tj. aby ji znovu vytvořil. Výjimkou z tohoto pravidla je situace, kdy zákon přímo předpokládá, že povinný subjekt informaci mít musí a povinný subjekt ji může znovu získat. V daném případě je povinný subjekt povinen mít zápis z jednání rady nikoli zvukový záznam jednání, proto po něm obnovu informace nelze požadovat.

Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn./č. j.: 9 As 257/2015-43 *„nelze za situace, kdy bylo prokázáno zničení požadované informace, přičemž se jedná o informaci svým charakterem jedinečnou, u níž nepřichází v úvahu možnost, že by byla opětovně vytvořena, povinnému subjektu nařídit poskytnutí požadované informace.*" Povinný subjekt z důvodu neexistence informace tedy žádost formálně správně odmítl bez ohledu na to, že ke zničení informace došlo až po obdržení žádosti o její poskytnutí. Z hlediska posouzení tohoto postupu není rozhodující, zda k zániku informace u povinného subjektu došlo v souladu se zákonem či nikoli, ale rozhodujícím faktem je, že požadovaná informace skutečně neexistuje.

Co se týče neuvedení příslušného ustanovení zákona, na základě kterého došlo k odmítnutí informace, k tomu odvolací orgán uvádí, že poskytnutí informace lze odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7-§ 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem pro neposkytnutí informace je přitom právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.4.2008, č. j. 2 As 71/2007-56).

I přes formálně správné vyřízení žádosti o informaci lze konstatovat, že povinný subjekt porušil zákon o svobodném přístupu k informacím a i ústavou zaručené právo na informace, neboť zničení požadované informace až po podání žádosti o informace jistě není zákonodárcem předpokládaným postupem a neslučuje se se základními zásadami činnosti správních orgánů, především pak s principem dobré správy. Jakkoliv není možné požadavku na poskytnutí informací v současné době vyhovět, apeluje odvolací orgán na povinný subjekt, aby od této praxe upustil, neboť není jen věcně nesprávná, ale přímo se přičí smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím.

Svým konáním se povinný subjekt navíc vystavuje nebezpečí postihu náhrady škody za nesprávný úřední postup v případě, kdy se žadatel o poskytnutí informací bude domáhat náhrady škody vůči povinnému subjektu, pokud by mj. prokázal, že ke zničení informací došlo úmyslně po podání žádosti a že mu v důsledku tohoto postupu povinného subjektu reálně vznikla škoda, zvláště v okamžiku, kdy si o informace ze samostatné působnosti města žádá člen zastupitelstva města, který má privilegovaný přístup ke všem informacím, které souvisejí s výkonem jeho funkce.

S ohledem na výše uvedené rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat. Rozhodnutí je přezkoumatelné soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

JUDr. Lukáš Glaser
vedoucí odboru
Odbor legislativy a vnitřních věcí
Krajský úřad Jihočeského kraje

elektronicky podepsáno

Rozdělovník:

- 1x Lukáš Mareš, K. Štěcha 1229/7, 37005 České Budějovice – datovou schránkou ID 8yh6q9i
- 1x Statutární město České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 1/1, 370 01 České Budějovice – datovou schránkou
- 1x spis Krajského úřadu Jihočeského kraje
- 1x Statutární město České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 1/1, 370 01 České Budějovice - po nabytí a vyznačení právní moci společně se spisovým materiálem